

107. MÂÛN SÛRESİ

Mekke döneminin başlarında, Tekasür sûresinden sonra indirilmiştir. Adını, son ayetinde geçen “Mâûn: Küçük bir yardım, zekât” kelimesinden almıştır. 7 ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın Adıyla!

Beni yoktan var edip üstün yeteneklerle donatan ve kulluk göreviyle yeryüzüne göderen sonsuz şefkat ve merhamet sahibi yüce Rabb’imin adıyla, O’nun verdiği güç ve yetkiye dayanarak ve yalnızca O’nun adına okuyor, söylüyorum:

1. Ey insan! Görünüşte namazını kılan, ibâdetlerini yerine getiren fakat ahlâksız, kişiliksiz, saygısız ve merhametsiz tavırlarıyla cenneti, cehennemi ve hesabı yalanlayanın kim olduğunu bilir misin?

2. İşte odur, yetimi itip kakan.

3. Ve yoksulu doyurmaya gayret göstermeyen, insanları böyle iyiliklere **teşvik** etmeyen.

4. Öyleyse, yazıklar olsun böyle **namaz kılanlara!**

5. Kıldıkları namazın ruhundan, amaç ve hedefinden habersiz, ibâdetin kişiye kazandırdığı üstün ahlâkî vasıflardan **gâfil olan,**

6. İnsanları aldatmak için ibâdeti gösteri hâline getireren veya Allah'tan başkalarını memnun etmek için ibâdet ederek **gösteriş yapan,**

7. Ve en ufak bir iyiliğe, yardıma engel olan o sözde “dindarlara” yazıklar olsun!